DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXV. ZATURDAG den 28sten JANUARY 1837. N. 4.

A°. 1837. N°. 1.

PUBLICATIE.

Houdende eervol ontslag van den Heer T. JUTTING en benoeming van den Heer J. C. JANDROEP, als lid van den Kolonialen Raad dezes eilands.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GEZAGHEBBER *ad-interim* van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 21 December 1836 N°. $\frac{1412}{1266}$, aan den Heer THEODORUS JUTTING, op deszelfs verzoek, eervol ontslag als lid van den Kolonialen Raad is verleend, onder dankbetuiging voor zyne langdurige en gewigtige diensten in onderscheidene betrekkingen aan den lande bewezen en de Heer JAN CORNELIS JANDROEP, tot lid in den evengemelden Raad is benoemd.

Zoo is het, dat, onder mededeeling daarvan, allen en eenen iegelyken op dit en de onderhoorige eilanden wonende of zich aldaar bevindende, by deze worden gelast en bevolen, om den voornoemden Heer JAN CORNELIS JANDROEP in de opgemelde betrekking van lid des Kolonialen Raads alhier, naar behooren te erkennen en respecteren.

Gearresteerd op Curaçao den 18den January 1837, het 24ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie,
De 1e. Commis ter Koloniale Secretary,
H. KIKKERT.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra.

De 1e. Commis voormeld,
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 January 1837.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int., wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden, aan de natenoemene Slaven, te weten:

Aan Anna Lucia bygenaamd Clara.
" Hendrik Silvester.
" Maria Eugenia door de wandeling Sophia genaamd.
" Mathias Theodorus.
" Francisca Poulina Catharina.
" Antonetta Ludovica, en
" Jacienta Louisa; alle toebehoord hebbende aan Klaas van Eekhout als in huwelyk hebbende Elizabeth Beaujon.
" Maria de Candelaria, door de wandeling Clementina genaamd, in eigendom aangekomen hebbende Joseph Foulke.
" Antoin, toebehoord hebbende aan M. J. Niewindt.
" Petrus Martinus, toebehoord hebbende aan Rachel Lopez Penha Weduwe van Elias Jesurun Henriquez,
" Julianus Constantinus en Johannes Carel in eigendom aangekomen hebbende Gerard Reinardus Dewindt.
" Maria Suncion, toebehoord hebbende aan Rosa Benal de Marcano.
en
" Aan Johannes Carel, aangekomen hebbende Jan Jacob De Brot.

En dat de genoemde Slaven voortaan zullen heeten:

Anna Lucia Eekwoud.
Hendrik Silvester Eekwoud.
Maria Eugenia Eekwoud.
Mathias Theodorus Eekwoud.
Francisca Poulina Catharina Eckwoud.
Antonetta Ludovica Eekwoud.
Jacienta Louisa Eekwoud.
Maria Candelaria van der Klip.
Antoin Josephus Swarts.
Petrus Martinus Penning.
Constantinus Leander De Wint.
Johannes Carel De Wint.
Maria Suncion Palmboom.
en
Johannes Carel Torbed.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 January 1837.

ALZOO Mr. H. W. DE QUARTEL Procureur des Konings op dit eiland, als Patronus Servorum, zich tot het Bestuur dezer kolonie heeft gewend, ter bekoming van brieven van Manumissie voor zekere MARIA LOUISA, voorheen toebehoord hebbende aan ANNA PINEDO alhier woonachtig, zoo is het dat deHoogEd.Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezes en onderhoorige eilanden, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, ten einde een iegelyk die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 January 1837.

ALZOO de navolgende personen zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber a. i. hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven vanManumissie*, voor de na te noemene slaven, te weten:

C. S. GORSIRA als speciale gemagtigde van CORNELIS BOYE te Bonaire, voor het slaven kind Plantina van Frederika Aldersina Janga.

ANDRIES ANTON MUNNIGH voor het slaven kind Poulina Justina.

MARIA GYSBERTHA SCHOTBORGH, voor den slaven jongen Gion Gregorio Juliao.

Deweduwe BASDEN geboren REUVENHAGEN, voor de slavin Maria Petronella, anders ook Maria en wel soms Maria Tomasa genaamd.

ABRAHAM DE MEZA & ZOONEN, voor Minguel Navaro.

Thomas Joachin door de wandeling Thomas.
Juan Francisco door de wandeling Chiko.
Felix Martis door de wandeling Martis.
Constantien Roble.
William Martis door de wandeling Williame.
Jose Angel Salsedo door de wandeling Anjel.
Ned.
Juan Leonard door de wandeling genaam Leonard.
Martes Hilario.
Carel Mathias door de wandeling Karel.
Thomas Martis.
Manuel Clement door de wandeling Manuel.
Elias Bernard door de wandeling Elias.
Jose Vicento Sosaria door de wandeling Jose Vicente.
Carolina Angelista door de wandeling Carolina.
Maria Simon door de wandeling Maria.
Juana Dorothea door de wandeling Dorothea.
Maria Delai door de wandeling Delai.
Maria Gracia door de wandeling Gracia.
Maria Eliza door de wandeling Exsin.
Amelia door de wandeling Emelia.
Maria Bonavista door de wandeling Merce.
Beteriaan Martes Edmond door de wandeling Hetman.
Maria Geertruida door de wandeling Geertruida.
Hendrik Jose Benevieста door de wandeling Hendrik.
Bastiaan.
Francisco.
Jacobus.
Benito.
Christoffel.
Juan Ladjo.
Lodewyk.
Clara met hare dochter Barberina.
Nita.
Adriana met hare kinderen Hosé, Eliza en Francisca.
Ignees met hare twee kinderen Bisento en Martyn.
Benieta met hare twee kinderen Josephine en Johannes.
Carolina.
Josepa met zes kinderen Heina, Roset, Isenia, Martina, Cadet en Pier.
Kalister.
Anthony.

zoo is het dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezes en onderhoorige eilanden, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 January 1837.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden, aan de natenoemene slaven, te weten:

Aan Anna Martha, toebehoord hebbende aan Jochem Paesch, te Aruba.
„ Francisco door de wandeling Frans genaamd, aangekomen hebbende Benjamin Suares.
„ Anna Poulina & Anna Geertruida, toebehoord hebbende aan Domingo Kittel Marchena te Bonaire.—en
„ Hermina, in eigendom aangekomen hebbende den boedel en de nalatenschap van Anna Elisabeth Kolff.

En dat de genoemde slaven voortaan zullen heeten:

Anna Martha Pasken.
Frans Homez.
Anna Poulina Horn.
Anna Geertruida Horn.
Hermina Leeuwendal.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 January 1837.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 February als volgt is bepaald: het brood van vyftienCents moet $10\frac{1}{4}$ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie brengt de ondergeteekende Administrateur der Financien ter kennis van de belanghebbenden, dat er op aanstaanden Maandag den 30 dezer verkocht zullen worden Gouvernements Wisselbrieven ten bedrage van *Dertien Duizend Gulden* in ronde sommen tot *Vyf Honderd Gulden toe;* die daartoe gading hebben kunnen zich vervoegen met beslotene billetten tot des voormiddags te elf ure van dien dag ten kantore van den Administrateur der Financien voornoemd.

Curaçao den 25 January 1837.
J. PH. BOSCH.

NOTICE.

ALL persons are hereby warned against trusting the crew of the American brig Union, A. Turley Master, as no debts contracted by them will be acknowledged by the Master or Consignee.

O. M. DACOSTA.
27 January 1837.

BEVALLEN op verleden Maandag den 23 dezer, in den avond, de Echtgenoot van den Heer F. A. SCHOLTZ, van een Zoontje.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen

Maria Inacia Cristian.	Jacob Levy Maduro.
Helena Rafaela Evertsz.	Dr. Thos. H. Thompson.
Maria Henriquez Scholts.	J. P. Brandao.
Cathalina Isenia Louis.	Nabiel Almentero.
Maria Thomas Blomontie.	Martes Dacosta Gomes.

Curaçao den 27 January 1837.
De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JANUARY 1837.

N. M. Vrydag den 6 te 7 .u. 11 m. 's avonds.
E. K. Vrydag den 13 te 0 u. 36 m. namiddag.
V. M. Zaturdag den 21 te 3 u. 9 m. namiddag.
L. K. Zondag den 29 te 1 u. 54 m. namiddag.

Op Vrydag den 20 dezer, in den avond is Z. M. Brik Echo, gekommandeerd door den Luitenant ter zee 1ste klasse Bouricius, van La Guayra binnen deze haven aangekomen; en op den volgenden morgen Z. M. Brik Windhond, gekommandeerd door den Kapitein luitenant ter zee Kist, van Bonaire.

Verdere uittreksels uit de onlangs ontvangene Londensche Couranten.

In deze engelsche Couranten lezen wy, dat de spaansche Cortes, op den 24 October jl. op de gebruikelyke plegtige wyze zyn geopend geworden. De Koningin regentesse verscheen er en las eene aan haar door den eersten minister Calatrava in geschrift overgeleverde redevoering, schoon niet zeer luid, doch duidelyk voor.

Deze redevoering is niet volgens de gewoonte van de europesche mogendheden kort, doch *à la* Generaal Jackson lang.—Zelfs voor de engelsche Couranten, die gewoonlyk byna de grootte van een gewoon tafellaken hebben, was die redevoering te lang om in haar geheel te worden overgenomen, waarom zy dezelve slechts gedeeltelyk overgenomen hebben. Van dit gedeelte nu nemen wy slechts het belangrykste gedeelte over en wel dat gedeelte, waarin over de buitenlandsche betrekkingen van Spanje gehandeld wordt.

De lezer zal ongetwyfeld in aanmerkingen vervallen, wanneer hy de rede der Koningin vergelykt met de berigten, welke hy reeds uit onze en andere Couranten zal gelezen hebben. Trouwens wy weten, dat de leden van het viervoudig verbond, behalve Engeland, der Koninginne hunne hulp onttrokken hebben.

Even zoo vele tegenstrydigheden vinden wy in de rede van de Koningin betrekkelyk den financielen toestand van het ryk.—Wy moeten de gevolgtrekking maken: dat de toestand van Spanje beter is, dan de buitenlandsche nieuwspapieren ons denzelve voorstellen. De Koningin zou toch niet durven aan de leden van de cortes eenige onwaarheden te herigten; evenwel heeft de Koningin alles verzacht en de zaken gunstiger voorgesteld, dan dezelven werkelyk zyn.

Uit de redevoering van de Koningin is dan optemaken: dat alhoewel hare troepen nu en dan een nederlaag lyden en de troepen van Don Carlos zich onwrikbaar staande houden, het gouvernement evenwel nog in staat is den oorlog te kunnen voortzetten en denzelve voltehouden.

De Heer Becerra, dezelfde, die in 1823 de Cortes gesloten heeft, is tot president van de tegenwoordige Cortes benoemd.—Er bevindt zich ook een broeder van den Generaal Zumalacarreguy onder de leden der Cortes.

Na dat de Koningin der Cortes de noodzakelykheid voor oogen gesteld heeft om eene verandering in de Constitutie van 1812 te maken, en haar vertrouwen te kennen gegeven, dat de Cortes geen inbreuk op de voorregten van hare dochter zullen maken, vervolgt zy aldus:—

“De vreemde mogendheden, welke in de beide halfronden de onbetwistbare regten van myne doorluchtige dochter erkennen, blyven in hare voormalige betrekkingen van vriendschap en goede vestandhouding berusten. Onder haar blyven inzonderheid de doorluchtige bondgenooten van de Koningin, de mogendheden, die het viervoudig verbond onderteekend hebben, by voortduring denzelfden wensch uiten om hetzelve te handhaven; en overeenkomstig hetzelve verschaffen zy ons denzelfden bystand en verleenen ons dezelfde hulpe als voorheen. By de menigvuldige hulpe, welke wy reeds aan de edelmoedigheid van Zyne Brittanische Majesteit verschuldigd zyn, kan nog gevoegd worden de bystand, verleend aan de krygsverrigtingen van ons leger van het noorden door de zeemagt, welke zoo veel deel genomen heeft in het roemryke gevecht vóór St. Sebastiaan, op den 5 Mei jongstleden; en wy hebben nog een ander bystand te erkennen, dien van 100,000 geweren, welke wy onlangs erlangd hebben, zoo gewigtig in onzen tegenwoordigen toestand.

“Wy zyn tevens aan Z. M. den Koning der Franschen de versterking verschuldigd, welke onder een verdienstelyken generaal, in de algerynsche hulptroepen is ingelyfd geworden; ofschoon het fransche kabinet sedert dien tyd raadzaam geoordeeld heeft om de middelen ter vergrootting der medewerking aan den kant van Frankryk niet ten uitvoer te brengen.

“Hare aller geloovigste Majesteit geeft my nieuwe bewyzen van hare goedwilligheid; en tegenwoordig worden er middelen door haar gouvernement beraamd, van dewelke wy eene gelukkige uitkomst te gemoet zien, en welke geschikter zullen zyn voor het bezigen van de portugesche hulp troepen.

“De overige mogendheden van Europa met dewelke wy niet op eenen even gelyken voet staan, hebben echter niet opgehouden zich vreedzaam jegens Spanje te gedragen, ofschoon eenige van dezelven hare afgezanten terug geroepen hebben; om welke reden ik bevelen heb afgevaardigd aan onze afgezanten aan die respective hoven om terug te komen.

“Het kabinet van de beide Sicilien alleen heeft my billyke redenen van klagten gegeven, waarom ik zoo wegens de gewigtigheid der zaak als wegens den eerbied, welken ik aan de waardigheid der natie en aan den troon van de Koningin verschuldigd ben, my in de onaangename verpligting gevonden heb om mynen zaakgelastigde in Napels terug tç roepen en dien van dat gouvernement den last te geven Spanje te verlaten.

“De byzonderheden van dit onaangename geval zullen U door mynen Secretaris voor de buitenlandsche zaken in het brede voorgesteld worden; doch de door my genomene maatregels hebben by my geene vyandelyke gezindheid achter gelaten; noch zullen zy de handelsbetrekkingen tusschen de twee landen verstoren.”

Over den geldelyken toestand van Spanje zegt de Koningin: dat de ontvangsten door onvoorziene voorvallen de uitgaven niet hebben kunnen bestryden; dat al de interesten van de spaansche schuld betaald zyn geworden, behalve de half jaarlyksche afkorting van de buitenlandsche schulden, welker termyn op den 1 November zoude vervallen, en welke zy echter hoopte spoedig te zullen betalen. Verder verontschuldigt zy zich by de Cortes en zegt: dat zy zich gedrongen gevonden heeft van de inwoners eene gedwongene leening van 200,-000,000 realen te heffen, betaalbaar over vier jaren.

Dit is het gedeelte der redevoering van de Koningin regentesse van Spanje, hetwelk wy den lezers aandacht waardig geacht hebben overtenemen.

In het laatste nummer hebben wy eenige berigten medegedeeld omtrent de krygsverrigtingen der troepen van Don Carlos, waarin wy niet zeer breedvoerig hebben kunnen zyn wegens gebrek aan plaats.—Wy zullen daarom deze week wederom eenige byzonderheden van die krygsverrigtingen mededeelen en eenige korte aanmerkingen over de bevelhebbers der troepen van de Koningin maken. Immers zal het den lezers wel gebleken zyn, hoe traag deze zyn, niettegenstaande zy over eene vry grootere magt dan de bevelhebbers van Don Carlos te gebieden hebben.

Na dat Gomez uit Cordova verdreven was, waar hy groote verwoestingen aangerigt had, rukte hy op Almaden aan, eene plaats waar ryke kwikzilver mynen zyn en welke plaats geene bastions of versterkte wallen, doch eene lage zwakke bemuring heeft. Er waren aldaar 1500 man nationale troepen in bezetting onder het bevel van den Generaal George Flinter, denzelfden dien wy hier in het jaar 1813 als tweede luitenant by het engelsche garnizoen gekend hebben, en die naargaans te Caracas is getrouwd met eene dochter van den Heer Aramburu.

Op den 23 October verscheen Gomez vóór Almaden, om dat de Generaal Alaix, die rustig te Cordova zat, hem niet wilde vervolgen. De Generaal Flinter verweerde zich dapperlyk; doch moest na een gevecht, hetwelk 29 uren lang geduurd heeft, waarin hy al zyne krygsbehoeften verteerd had, en na dat hy alle hoop op ontzet verloren had, zich den 24 overgeven. De stad werd geplunderd en vele huizen werden verbrand; en op den 25 vroeg in den morgen verliet Gomez de stad en rukte op naar de rigting van Chillon. Hy nam met zich 800 krygsgevangenen, waaronder zich de Generaal Flinter en de gouverneur der mynen bevonden, als mede veel geld, papieren, paarden, vee en wapens.

De Generaal Rodil was te Argamasilias, eene plaats niet verder dan 2 mylen afstand van Almaden. De *Echo*, eene Madridsche Courant van den 30 October zegt: dat hy moest geweten hebben, dat Gomez in die streek was, en dat 200 man genoegzaam was om Flinter te ontzetten.

De *Echo* beschuldigt Rodil van wetens en willens toegelaten te hebben, dat Gomez met eene zeer onbeduidende krygsmagt, na te *la Mancha* te zyn verslagen geworden, deszelfs magt herstelde, met dezelve groote steden plunderde, daardoor in het bezit van groote kapitalen geraakte en geheel Andalusien in groote ongelegenheid bragt.

Niemand zal het ontgaan zyn de groote verwoestingen, welke door een enkelde Generaal van Don Carlos aangerigt worden en de groote werkeloosheid aan den kant van de Generaals der Koningin. Het is trouwens bekend, dat Gomez zich heeft afgescheiden van het Carlistische leger in het noorden van Spanje en ongestraft tot omtrent 15 mylen van Madrid is genaderd, van waar hy tusschen het regtsgebied van *Leon* en *Nieuw Castilien* zynen marsch door geheel *Estramadura* voortgezet, over *la Sierra Morena* getrokken en als het ware eene wandeling door *La Mancha* gedaan heeft.

Men zal zich wel de reden afvragen: van waar deze werkeloosheid? Wy kunnen hierop met geene zekerheid antwoorden. De meeste der bevelhebbers aan wie de Koningin hare zaak heeft toevertrouwd, waren by ons reeds bekend: zy zyn dezelfden, die Spaansch Amerika voor Spanje verloren hebben. Dezelfde werkeloosheid heeft toen geheerscht onder de bevelhebbers der Spaansche legers, die uitgezonden waren om Spaansch Amerika te onderwerpen; doch men wilde die werkeloosheid toeschryven aan de welwillendheid dier bevelhebbers jegens de Zuid amerikanen: zy wilden hunne overzeesche broeders niet weder onder de dwingelandy van Spanje brengen. Men herinnert zich maar de woorden van Quiroga in 1820, toen de Constitutie voor de tweede maal in Spanje afgekondigd werd: "Zoudt gy vry willen zyn en toch uwe broeders onder het juk der slaverny terug brengen?" Deze waren de woorden van dien constitutionelen Generaal. En met zoodanige gezindheid ware het dus dier bevelhebbers niet mogelyk zich tegen den geweldigen stroom der revolutie staande te houden.

Valdez, Noguera, Lopez, Rodil, Aldama en anderen zyn de Generaals, die de Carlisten in Spanje moeten onderwerpen even als zy de Zuid Amerikanen gedaan hebben. Deze hebben veel roem in Amerika behaald en zyn met ridder orders en eere titels bekroond geworden; nog meer zy werden met aanzienlyke en gewigtige posten begiftigd als of zy zich niet genoegzaam met de rykdommen der patriotten goed gedaan hebben. Hoe valsch en onnaauwkeurig moeten die berigten niet zyn, welke het moederland van zoodanige bevoorregte personen erlangd hebben! Dit gebeurd menigmaal en niet met de Koningin van Spanje alleen.

Dat Amerika voor Spanje verloren is, is eene daadzaak, en dat de onderwerping van dezelve aan deze generaals was toevertrouwd, is ook eene daadzaak. Hoe komt het dan, dat de Koningin regentesse den troon van hare dochter aan diezelfde generaals heeft kunnen toevertrouwen? De Koningin denkt: door ondervinding wordt men wys, of het verlies van Amerika kan niet aan die generaals toegeweten worden. Dit zullen wy kortelyks met den lezer nagaan.

Canterac, die van het eiland Margaritha gezamenlyk met den Generaal Morillo vlugtte en die in het gevecht van Ayacucho Peru verloor, keerde naar het moederland terug en werd voor zyne diensten mildelyk beloond. Hy werd in eenen hoogen post gezet en verloor in het verleden jaar te Madrid in een volks oploop zyn roemryk leven.

Rodil werd ook edelmoedigіyk beloond voor het verlies van Callao. Het is waar hy heeft het beleg zeer lang uitgehouden, en zulks buiten zyne schuld: want hadden de Peruanen zulke goede ingenieurs als de Maarschalk Gerard vóór Antwerpen had en was Callao zoodanig versterkt als Antwerpen, dan zou er nog over die verdediging aantemerken zyn. Men ziet hieruit, dat de tegenwoordige opperbevelhebber van het leger in Spanje in *niets* schuld heeft gehad.

Aldama tegenwoordige opperbevelhebber in Catalonien heeft zich in 1817 dapper te Barcelona (provincie van Venezuela) gedragen. Aan het hoofd van 5000 man geregelde troepen omcingelde hy 300 venezolanen, die zich in een klooster verschanst hadden; deze werden door een kandidaat tot den geestelyken stand verraden en allen op 30 na, die zich met de vlugt gered hadden, vermoord; deze 30 vlugtelingen werden naderhand vervolgd, opgebragt en doodgeschoten. Onder deze bevonden zich de Generaal Freistes en de Intendent Francisco Ribas, die op last van den Generaal Moxô te Caracas dood geschoten werden. Eene roemryke daad waarlyk!

De Generaal Moxô was in 1815 kolonel, kwam in hetzelfde jaar als Brigadier Generaal uit, werd in 1817 tot Kapitein Generaal over gansch Venezuela benoemd zonder ooit zyn' voet uit Caracas te hebben gezet en had geene andere verdiensten dan zich te hebben ryk gemaakt met de verbeurdverklaring der goederen van de patriotten. Hy was president der kamer van sequestratie en verbeurd verklaring, welke door Generaal Morillo is ingesteld geworden. Die Generaals hebben den oorlog tegen de goederen van de patriotten gevoerd.

Lopez, die op het gegeven voorbeeld van Morales zich Maracaibo liet ontfutselen, heeft onlangs nog een zware nederlaag in Spanje geleden.

Generaal La Torre was in 1815 luitenant kolonel; hy kwam in hetzelfde jaar met Generaal Morillo als kolonel uit; in 1816 werd hy tot Brigadier Generaal bevorderd, in 1817 werd hy in het gevecht van San Felix (provintie Guayana) door onzen landgenoot Piar, geheel verslagen, waardoor Venezuela en Nieuw Granada den grondslag hunner onafhankelykheid gelegd hebben; in 1818 werd hy voor zyn verlies schadeloos gesteld en tot Generaal bevorderd; in 1821 by het vertrek van Generaal Morillo naar Spanje bleef hy met het opperbevel in handen en verloor op den 24 Juny het gevecht van Carabobo, waardoor de onafhankelykheid van Venezuela volkomen bevestigd werd; en uit aanmerking voor al deze verliezen werd hy benoemd tot Kapitein Generaal van Porto Rico, tot Groot Kruis der orde van Isabel en laatstelyk tot *proceres* van Spanje.

De Generaal Morillo, die voor dit alles verantwoordelyk was, kreeg den titel van Graaf van Carthagena en Markies de la Puerta. By zyne komst in Spanje werd hy benoemd tot Kapitein Generaal van Nieuw Castilien en laatstelyk tot *proceres* van het ryk.

Moge aan de Koningin de oogen geopend worden, op dat Spanje voor hare dochter niet verloren ga, even als Amerika voor haren gemaal is verloren gegaan.

Londen, Nov. 14.—Wy vernemen met leedwezen, dat Prins Polignac, veroordeeld is om zyn leven in zyne gevangenis te Ham te verslyten. Er zyn vele pogingen voor zyne vryheid gedaan; doch de koning van Frankryk, die alleen wenschte een genoegzaam voorwendsel te hebben om den Prins te verlossen ten tyde, dat er zoo vele Republikeinen gevangen zaten, zeide: dat M. Polignac maar zyne vryheid moest verzoeken volgens de gebruikelyke wyze, en het zal hem toegestaan worden. Dit antwoord werd aan den gevangene bekend gemaakt; doch hy weigerde om deze voorloopige stap te doen; daarby denkt hy, dat hy Louis Philippe als Koning van Frankryk zou erkennen en zynen eed van getrouwheid aan zyn' meester en vriend zou breken. Men beloofde vervolgens, dat de Prins nog vrygesteld zou worden, als hy zich slechts tot den Gouverneur van de gevangenis te Ham vervoegde; maar M. Polignac zag geen verschil in den aard van dit aanzoek.

By de laatste berigten, die wy ontvangen hebben, bleef de ongelukkige gevangene onverbiddelyk; en indien Karel X niet er tusschen komt, hem van zyn eed ontslaat en zyn ontslag uit zyne gevangenis bewerkt, zal zyn halstarrige Minister in zyne gevangenis blyven kwynen. De Prins heeft zelfs te kennen gegeven, dat hy elk aanzoek, dat door zyne vrienden of bloedverwanten gemaakt mogt worden tot zyne verlossing, zal afslaan. In dien tusschen tyd vreezen wy, dat de naaste post het berigt zal bevestigen, dat M. Polignac gevaarlyk ziek is.

De Engelsche dagbladen keuren het gedrag van den burger koning af. Zy vinden het eene dwaasheid een gevangene de vryheid terug te schenken op voorwaarde, dat hy er om moet verzoeken. De vraag is maar: is het regt of niet om den prins tot eene levenslange gevangenis te doemen? Indien zulks regt is, of dat zulks het welzyn van Frankryk vereischt; wel nu, dan blyve hy gevangen, al vrage hy er om; doch vereischt het geluk van Frankryk niet eene altyd durende gevangenschap, dan ontsla men hem, al vraag hy er niet om. Doch Louis Philippe heeft van zyne jeugd af aan in zyne kategismus geleerd: dat God de zonde straft of ongestraft laat, naar mate wy hem niet of al om vergiffenis verzoeken; en zoo als het in het geestelyke is, denkt hy, is het ook in het wereldryke: een regter moet het kwade straffen of ongestraft laten naar mate de schuldige niet of al om vergiffenis vrage, niet naar mate de aard zyner misdaad voortduring van straffe of vrystelling verdient. Dezelfde regter, die den prins tot de gevangenis veroordeelde, kan hem immers weer vrystellen, als hy denkt dat hy genoeg geboet heeft, zonder dat de gestrafte eerst genade verzoekt.

Uit de jongste Amerikaansche Couranten vernemen wy, dat de ex-koning van Frankryk Karel X te Goritz in Bohemen, op den 12 November jl. in den ouderdom van 78 jaren overleden is.

Het springen van de Venezolaansche schoener Volador.

Op den avond van den 8 December jl. tusschen 9 en 10 ure sprong in de haven van Cumana de GuardaCosta Volador door derzelver kapitein Andres Monagas, die door de uitbarsting omkwam.

Sedert den morgen van dien dag had Monagas zich van de kajuit en de kruidkamer meester gemaakt, dreigende als een krankzinnige een ieder, die hem naby kwam; daarna strooide hy op de vloer een vat kruid en eene hoeveelheid kardoezen en wapende zich met een paar geladene pistolen. De tweede officier en het scheepsvolk beproefden om Monagas door hun smeken te overreden, ten einde zyn dwaas voornemen te laten varen, maar dit vermeerderde zyne woede. Toen maakte men de zaak bekend aan den havenmeester, op dat hy trachten zou om het vaartuig en het scheepsvolk te redden. Zyne pogingen waren ook vruchteloos: want zoodra iemand Monagas naderde, dreigde hy de brandstoffen aan te steken, die, zoo als hy zeide, voor zyn graf zouden dienen. De dag verliep met hem vriendelyke woorden toe te spreken, die onverhoord bleven. Het werd nacht en de havenmeester waarschuwde het scheepsvolk, dat zy aan de voorsteven moesten blyven, van waar zy zich konden redden in geval, dat de krankzinnige zyn voornemen ten uitvoer bragt, terwyl hy naar land ging om te zien of het mogelyk was het vaartuig te redden. In dien tusschen tyd bragt hy zyn voornemen ten uitvoer, waardoor de tweede kommandant en de matrozen niet het slagtoffer werden.— De matrozen bleven vóór aan tot dat men hen met eene boot kwam afhalen.

Men is thans bezig om het vaartuig weer optehalen, welks achtersteven alleen vernield is; en men gelooft, dat het mogelyk zal wezen hetzelve te herstellen.

Een verschynsel in de staatshuishoudkunde.

Het is een algemeen erkend beginsel in de staatshuishoudkunde: dat naar evenredigheid der schaarsheid van geld, koopwaren, zoo manufakturen als levensmiddelen, in prys dalen: deze staan met het geld in eene verkeerde rede. Dit algemeen erkende beginsel wordt thans in de Vereenigde Staten van Noord Amerika tegen gesproken.

Er heerscht sedert eenigen tyd het grootste geldgebrek in de Vereenigde Staten, waaraan men verscheidene oorzaken wil toeschryven, doch voornamelyk het vele en tot zeer hooge pryzen aankoopen van landeryen en effekten, zoo dat het geld uit den handel, of hetgeen hetzelfde is, uit den omloop wordt gebragt; en sedert een paar jaren zyn alle soorten van levensmiddelen zoodanig in prys toegenomen, hoedanig men sints 20 jaren er geen voorbeeld van kent. En men vreesde algemeen, dat deze toestand nog lang duren en verergeren zal.

In de jongste Nieuw Yorksche Couranten bemerken wy, dat het meel tot 11½ dollars verkocht werd en met vooruitzigten om tot 20 te worden verkocht. Spek werd tot $22½ en vleesch tot $11 verkocht.

Het was nu eene schoone gelegenheid voor de Republieken van Nieuw Granada en Venezuela om de cultuur van koren aantemoedigen. Onze naburen de Venezolanen hebben zeer schoone landen daartoe, welke reeds zeer schoon koren hebben opgeleverd.

In al de binnenlanden der provintie Cumana, van Cumanacoa, San Antonio en Cocoyar af tot Caripe ingesloten, vindt men zeer schoone landen voor de cultuur van koren en zeer veel gemak voor den uitvoer zoo door de stad Cumana als door Cariaco; geen dier plaatsen zyn zeer afgelegen van de kust. De verste afstand zal niet meer dan zes mylen zyn.

In de provintie van Guayana is al het binnenland van de oude missien der rivier Caroni, waarvan de uitwatering de Orinoco is, tot de cultuur van koren geschikt. Al de met de aardrykskunde eenigzins bekende lezers zullen weten: dat deze groote rivier vele uitwateringen heeft, namelyk van den mond der Barima af aan de kaap Nassau, tot aan den mond van Macareo tegen over het eiland Trinidad; behalve andere uitwateringen, welke in den golf van Paria uitkomen en allen meer of min bevaarbaar zyn, zoo dat de Orinoco voor zich heeft liggende al de Antillische eilanden, en ter regter zyde het Nederlandsche, Engelsche en Fransche Guayana, en ten linkerzyde Barcelona, waar de grond niet tot die cultuur geschikt is.

In de provintie Caracas zyn al de *valles de Aragua* tot het bebouwen van het koren zeer geschikt. In de Spaansche tyden hadden deHeeren Ustariz er uitgestrekte koren velden. In de ommestreken van Caracas zelve worden zeer geschikte gronden voor den korenbouw gevonden, als zyn de *Savana grande, Chacao, Petare, los Mariches, la Vega, San Antonio, San Diego, Antimano, los Altos de San Pedro* enz. In den [illegible] der Spanjaarden bestond er te Turrito, eene kleine plaats aan de rivier Turrito, digt by de *pueblo del Valle* gelegen, [illegible] myl afstand van Caracas, een watermolen om het koren te malen. Al deze plaatsen hebben La Guayra voor den uitvoer.

De gansche provintie van Merida en die van Truxillo leveren zeer goed koren op. [illegible] kent men geen ander brood dan van [illegible]landsche koren.

[illegible]cuyo, in de provintie van Barquisimeto [illegible] zeer veel koren op en van zeer [illegible] kwaliteit. Behalve deze drie plaatsen, moet echter het meel tot het bakken van brood van buiten aangevoerd worden.

De uitvoer van het koren, wanneer het in die hoeveelheid kan bebouwd en dat van den overvloed naar buiten kan gevoerd worden, heeft het uitgestrekte lagoen van Maracaibo ter beschikking. Met eenige weinige moeite en onkosten kan men door het graven van kanalen en aanleggen van goede wegen zeer geschikte transport middelen daarstellen. Het land moet echter om op dit punt van welvaart te geraken eerst in rust en vrede komen.

Het ware dus voor den voorspoed van onze naburen te wenschen, dat zy hunne twisten en oorlogen ter zyde stelden en gebruik leerden maken der gaven, waarmede de natuur hun land zoo rykelyk bedeeld heeft.

In het grootste gedeelte der Republiek van Nieuw Granada worden er zeer geschikte streken voor de cultuur van koren gevonden, en wordt er ook veel koren bebouwd voor consumptie.

De lezer, die bekend is met de geschiedenis der verovering van Peru, zal weten, dat ten tyde dier verovering door Pizarro, de Inca van Peru zyne koninklyke gouden sieraden benevens andere kostbaarheden in de heete bronnen naby Cusco liet werpen, op dat het den Spanjaarden onmogelyk zou zyn dezelven weer op te visschen. DeSpanjaarden beproefden zulks echter op onderscheidene malen en wyzen, doch die allen mislukten. Zulks konde alleen door duiking plaats hebben; en dit was niet mogelyk in kokende minerale bronnen.

De gelukkige uitslag, die de ondernemingen gehad hebben om gezonkene schatten van den bodem der zee optevisschen door middel van de duikersklok, hebben eenige ondernemers te Londen op het denkbeeld gebragt om een genootschap opterigten met oogmerk om ook deze schatten uit de kokende bronnen in Peru optevisschen. Men denkt, dat men genoegzame bydragen tot bestryding der onkosten zal vinden. Wy weten niet juist den warmtegraad dezer bronnen; doch door het inpompen der koude buiten lucht zal deze hooge warmte graad niet zeer gevoelig zyn op het menschelyke ligchaam. Doch wie weet hoe diep deze schatten onder steenen en slyk zyn bedekt geraakt in den loop van drie eeuwen. Men kan het echter beproeven; gelukt het, dan kan de winst groot zyn; mislukt het, dan verliest men zyn inleg.

Byzonder gelukkig is men geslaagd met het opvisschen der gezonkene schatten van het fregat Thetis op de kust van Brazilien. Hoewel de zee groote stukken rots over het wrak had gerold, heeft men op eene kleine som na, deze specie weer opgevischt.

Eene Londensche Courant, *the Court Journal* genaamd, bevat het berigt eener nieuwe uitvinding, namelyk die eener metalike inkt van goud of zilver kleur. Met deze inkt schryft men even zoo gemakkelyk als met de gewone; doch om met zilver inkt te schryven heeft men eenigzins donker gekleurd papier noodig, anders zyn de letters niet zeer merkbaar. Deze metalike inkt wordt gebruikt tot visite kaartjes en ander galanterie schrift, doch ook tot minne brieven; men schryft zyne minnares een brief met gouden of zilveren letters als een aardigheidje voor geliefden.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 January 1837.

OP last en van wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. dezer kolonie, brengt de ondergeteekende by deze ter kennisse van alle daarby belanghebbenden, dat hoogdezelve, „in aanmerking genomen hebbende, dat het deswege bepaalde by het 14e. artikel van het in dato 16 November 1824 door Gouverneur en Rade van Policie gearresteerde en den 26 daaraanvolgend gepromulgeerde Reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen, niet ten aanzien van alle binnen deze kolonie te huis behoorende vaartuigen wordt in acht genomen," den Loods belast met de attributen van Havenmeester alhier den last heeft opgedragen om nauwkeurig toetezien en te zorgen dat geen der opgemelde vaartuigen deze haven verlaten, zonder, in opvolging van het gestatueerde by het 14e. artikel des Reglements voormeld, voorzien te zyn van den op den spiegel geschilderden naam van het vaartuig.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 January 1837.

HIERBY wordt van wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie bekend gemaakt: dat de persoon van *Pieter Christiaans* Jagtmeester en opzigter over de Bosschen op het onderhoorige eiland Bonaire, by hoogderzelver dispositie in dato van heden No. 37, finaal uit 'slands dienst is ontslagen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen &c. over de maand February d. j. min of meer *Vyftig Vaten* het zy *Tarwe* of *Rogge meel*, zoo zal de ondergeteekende Administrateur der Financien onder nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezer kolonie aan den minst inschryvende die leverancie verleenen; die daartoe gading hebben kunnen zich met beslotene billetten vervoegen ten kantore van den Administrateur der Financien voormeld, op Maandag den 30 dezer tot des voormiddags te elf ure.

Curaçao den 13 January 1837.
J. PH. BOSCH.

ADVERTENTIE.

HIERMEDE wordt ter kennis van alle belanghebbenden gebragt, dat de Kerkeraad der protestantsche Gemeente besloten heeft zich stiptelyk te houden aan de gewone conditie der hypotheken, volgens welke namelyk de betaling der interesten *alle drie maanden* moet geschieden; zullende dienvolgens tegen diegenen der Debiteuren van de kerkekas, dewelke aan vermelde conditie uiterlyk na zes maanden niet mogten voldaan hebben, voortaan *zonder verdere aanmaning* naar den weg van regten geägeerd worden.

J. MULLER J. A. Z.
President.

Curaçao den 18 January 1837.

TE KOOP
TER DRUKKERY
ALMANAK
voor het Jaar 1837.

Leerboek voor het Katechetische Onderwys—Pestalozzi's boeken voor het eerste onderwys—Hollandsche, Engelsche en Spaansche Cognossementen en Wisselbrieven in blanco—Visite Kaartjes, enz.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.